

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 31.7.2007
KOM(2007) 459 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**Rapport for 2001–2005 om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte til
landbrug i Finlands nordlige områder i henhold til Kommissionens beslutning
2002/404/EF**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Rapport for 2001–2005 om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte til landbrug i Finlands nordlige områder i henhold til Kommissionens beslutning 2002/404/EF

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
1.1.	<i>Baggrund</i>	3
1.2.	<i>Generelle principper</i>	3
1.3.	<i>Delregionerne</i>	4
1.4.	<i>Administration og kontrol</i>	4
2.	Gennemførelse 2001–2005	5
2.1.	<i>Kommissionens beslutninger</i>	5
2.2.	<i>Støtte ydet i Finland</i>	5
2.3.	<i>EU-støtte</i>	5
2.4.	<i>Nordstøtte tildelt pr. sektor</i>	6
2.5.	<i>Produktionsmængder, hvortil der er ydet støtte</i>	6
3.	Udvikling i landbrugsøkonomien i nordstøtteregioner	7
3.1.	<i>Udvikling i hovedprodukter i delregioner</i>	7
3.2.	<i>Udvikling i arealanvendelse</i>	9
3.3.	<i>Tendenser for struktur, produktivitet og landbrugsproduktionsmetoder</i>	9
3.4.	<i>Udvikling i landbrugets indtægter og rentabilitet</i>	11
3.5.	<i>Udvikling i den samfundsøkonomiske indvirkning</i>	11
3.6.	<i>Miljøets tilstand</i>	12
3.7.	<i>Indvirkning på fødekæden</i>	12
4.	Konklusioner	12

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

Kommissionen har i henhold til artikel 142 i akten vedrørende Republikken Østrigs, Kongeriget Sveriges og Republikken Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union givet Finland tilladelse til at yde langsigtet national støtte til opretholdelse af landbruget i de nordlige regioner. Formålet med nordstøtten er især at opretholde den traditionelle primære produktion og forarbejdning, der er naturligt egnet til klimaforholdene, forbedre strukturerne for produktion, salg og forarbejdning af landbrugsprodukter, lette afsætningen af sådanne produkter og sikre, at miljøet beskyttes og naturværdierne opretholdes.

De regioner, der kan modtage nordstøtte, ligger nord for den 62. breddegrad; hertil skal lægges visse tilstødende områder syd for denne breddegrad med lignende klimaforhold, som gør det særligt vanskeligt at drive landbrug. Følgende faktorer er taget i betragtning i fastlæggelsen af områderne: lav befolkningstæthed (højst 10 indbyggere/km²), det udnyttede landbrugsareals (ULA) andel af det samlede område (under 10 %) og andelen af det udnyttede landbrugsareal, der anvendes til markafgrøder til konsum. Området dækker i alt et ULA på 1 417 000 ha svarende til 55,5 % af Finlands samlede ULA i 1994.

Et år efter tiltrædelsen og derefter hvert femte år skal Kommissionen i henhold til artikel 143 fremsende en rapport til Rådet om, hvilke tilladelser der er givet, og resultaterne af den tildelte støtte. Der er tidligere udarbejdet rapporter i 1996 og 2002.

Denne rapport er baseret på oplysninger fra de finske myndigheder, og der er ikke draget konklusioner med hensyn til, om ordningens målsætninger er opfyldt. Kommissionen har bestilt en særskilt undersøgelse af dette spørgsmål.

1.2. Generelle principper

Nordstøtten er fordelt på regioner og tildeles på grundlag af produktionsenheder, idet der skal tages hensyn de restriktioner, som er indført med de fælles markedsordninger. Der er fastsat samlede begrænsninger for de tilladte produktionsmængder pr. sektor, mens de regionale begrænsninger er fastsat af hensyn til klarheden. Støtten må ikke være forbundet med fremtidig produktion eller føre til en stigning i produktionen eller en stigning i den samlede støtte i forhold til den støtte, der blev tildelt i en referenceperiode.

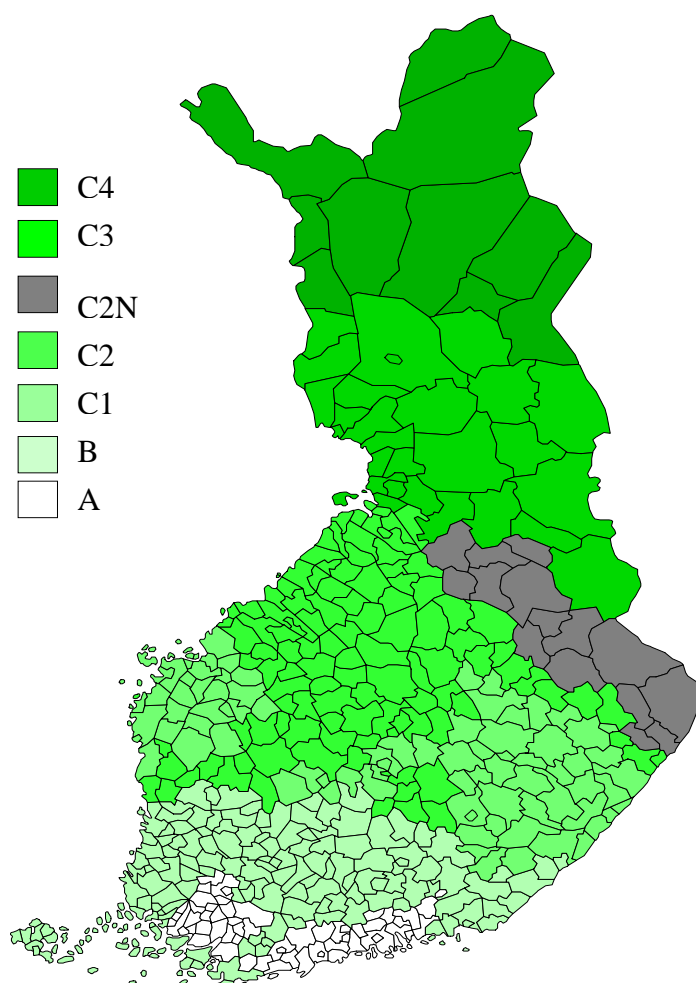
Referenceperioden for fastsættelsen af de forskellige kvantitative begrænsninger af landbrugsproduktionen var baseret på årene 1991-1993 før tiltrædelsen og på tilgængelige nationale statistiske oplysninger om mængder. Ved beregningen af den samlede støtte i referenceperioden blev der dels taget hensyn til forskellen mellem 1993-priserne i Finland og EF-priserne (indirekte støtte), dels til den direkte støtte, der blev finansieret over det nationale budget samme år.

Det maksimale støtteniveau for nordstøtten pr. produkt og sektor er fastlagt i Kommissionens beslutning. Støtten til alle vegetabiliske produkter ydes pr. hektar. For den animalske produktion er støtten angivet pr. storkreatur for kvæg, heste, moderfår, geder, svin og fjerkræ, mens støtten for rensdyr er angivet pr. dyr. Støtten til mælk ydes pr. kg. Der ydes også støtte til oplagring af frugt og grøntsager. Unge landbrugere (under 40 år) kan få tildelt en fast støtte pr. ha græs- og kornareal. Støtten kan ydes til en producent (eller dennes ægtefælle), som er

mindst 18 og højst 65 år. Støttemodtagerne skal eje et landbrugsareal på mindst 3 ha eller mindst en halv ha, der anvendes til dyrkning af planter og andre gartneriprodukter.

1.3. Delregionerne

Det finske støtteområde er inddelt i fem delregioner, C1, C2, C2 nord (inkl. skærgården i C1 og C2), C3 og C4 (figur 1). Denne inddeling gør det muligt at differentiere landbrugsstøtten under hensyntagen til områdernes specifikke landbrugsøkonomiske karakteristika og graden af naturbetingede ulemper.

Figur 1 – Områder, hvor der ydes støtte til landbruget (delregion C1-C4 er omfattet af nordstøtten)

1.4. Administration og kontrol

Femten regionale erhvervsudviklingscentre fungerer som regionale forvaltningsorganisationer for landbruget.

Kommunernes administrationssystemer modtager støtteansøgningerne fra landbrugerne og registrerer ansøgningsdataene i det integrerede system for forvaltning og kontrol. Administrationen beregner støtten og sender støttetilladelsen til landbrugerne. De ansvarlige for landdistrikternes udvikling kontrollerer modtagerne af såvel national støtte som EU-støtte. Hvert år undersøges 5 % af ansøgningerne.

Finland skal hvert år sende en rapport til Kommissionen om indvirkningen af den tildelte støtte, herunder af EU-støtten, og navnlig om tendenser for produktion og dertil knyttede produktionsmidler, som danner baggrund for støtten, tendenser for økonomien i de pågældende regioner samt indvirkningen på miljøbeskyttelsen. På grundlag af denne rapport og anden tilgængelig information kontrollerer Kommissionen, om gennemførelsen stemmer overens med de relevante bestemmelser.

2. GENNEMFØRELSE 2001–2005

2.1. Kommissionens beslutninger

Kommissionen godkendte nordstøtten til Finland med beslutning 95/196/EF af 4. maj 1995.

I den foregående rapporteringsperiode 1996–2000 blev denne beslutning ændret to gange med Kommissionens beslutning 97/279/EF og 2000/405/EF. I 2002 blev beslutningen vedrørende Finland erstattet med beslutning 2002/404/EF. For det første blev nogle støttebeløb justeret på grund af kursændringer og forskelle i referencepriser. For det andet blev nogle sektorer eller delsektorer sammenlagt for at forenkle administrationen. Begrænsningerne af støtteniveauerne pr. enhed, det samlede støttebeløb pr. sektor og antallet af enheder, hvortil der tildeles støtte, skulle være tilstrækkelig til at forebygge eventuelle produktionsstigninger.

Beslutningen er senere blevet ændret med beslutning K(2004) 2711, som gør det muligt at udbetale en højere investeringsstøtte til bestemte sektorer indtil 2007 og at udbetale støtte til ammekøer for kvier. Den anden ændring – at medtage SLOM-beløbene for mælk og genindføre forbindelsen til kvoter fra og med 2005 – blev godkendt med beslutning K(2005) 122, og med beslutning K(2005) 5599 blev de samlede støttebeløb reduceret fra 486,69 mio. EUR til 448,59 mio. EUR for at tage hensyn til den nationalt finansierede støtteordning for ugunstigt stillede områder og tage hensyn til den fælles landbrugspolitik, hvor visse grænser for belægningsgrad blev ophævet.

2.2. Støtte ydet i Finland

Ved periodens begyndelse steg nordstøtten for hvert år - fra 351 mio. EUR i 2001 til 385 mio. EUR i 2004. Et fald til 328,1 mio. EUR i 2005 kan forklares med ovenstående indførelse af den nationalt finansierede ordning for ugunstigt stillede områder, som blev finansieret med en reduktion af det tilsvarende nordstøttebeløb. Ved periodens slutning udgjorde nordstøtten 34 % af den samlede landbrugsstøtte til disse regioner. Omkring 74 % af betalingstilladelserne til nordstøtte i 2001–2005 blev udnyttet.

2.3. EU-støtte

I nordstøtteområderne har landbruget også adgang til andre EU-finansierede instrumenter, f.eks. de to søjler under den fælles landbrugspolitik. Støtten fra disse to søjler er, som det fremgår af tabel 1, steget med 15 % fra 2001. Dette skyldes til dels indførelsen af direkte betalinger i mejerisektoren som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og en højere udnyttelsesgrad end forventet af støtten til miljøvenligt landbrug.

Tabel 1 – Sammendrag: visse EU-støtteformer i 2001 og 2005

År	FMO-udbetalinger mio. EUR	Udligningsgodtgørelse, USO*, mio. EUR	Udbetalinger til miljøvenlige landbrugsforanstaltninger mio. EUR	I alt mio. EUR
2001	202	230	133	565
2005	254	234	162	650

* Ugunstigt stillede områder

2.4. Nordstøtte tildelt pr. sektor

I alle sektorer har den samlede tildelte støtte ligget under de tilladte grænser (tabel 2a og 2b). Dette skyldes især en stram budgetdisciplin og lavere produktionsniveauer end forventet i visse sektorer.

Tabel 2a – Sammendrag: nordstøtte/animalsk produktion, 2001 og 2005

Produkt	Samlet støtte i 2001, mio. EUR	Samlet støtte i 2005, mio. EUR	Tilladt nordstøtte i 2005, mio. EUR
Oksekød	51,1	54,9	91,17
Fåre- og gedekød	2,5	3,25	3,50
Svine- og fjerkrækød	46	37,03	61,3
Rensdyr	2,7	3,49	6,16
Heste	2,1	2,23	2,52
Mælk	182,5	158,9	225,22
Transportstøtte til mælk og kød	1,6	2,15	2,27
I alt	288,5	261,9	392,2

Tabel 2b – Sammendrag: nordstøtte/område, 2001 og 2005

Produkt	Samlet støtte i 2001, mio. EUR	Samlet støtte i 2005, mio. EUR	Tilladt nordstøtte i 2005, mio. EUR
Sukkerroer	0,5	0,38	1,34
Kartofler til stivelsesfremstilling	0,9	0,65	1,24
Korn og andre markafgrøder	9,9	12,90	15,14
Gartneriprodukter	21,4	21,43	24,69
Frilandsgrøntsager og æbler	0,8	0,64	0,90
Oplagringsstøtte	1,07	1,00	2,86
ULA (græs, brak osv.)	15,7	16,48	27,87
Unge landbrugere	12,1	12,68	16,66
I alt	62,4	66,16	89,95

I 2005 er der ydet midlertidig investeringsstøtte til mælke-, oksekøds- samt fåre- og gedekødsektoren, herunder støtte til oplagring af foder og gødning samt stalde til løsdrift. Der er ydet støtte til 917 projekter, i alt 14,14 mio. EUR.

2.5. Produktionsmængder, hvortil der er ydet støtte

De maksimale produktionsmængder, hvortil der kan ydes støtte, fastlægges af Kommissionen i en beslutning. I 2001–2005 var der mindre overskridelser af de maksimale

produktionsgrænser for svin og fjerkræ, i enkelte år for heste, og støttebeløbene eller enhederne blev derfor reduceret i overensstemmelse hermed. Antallet af rensdyr, hvortil der er ydet støtte, er faldet på grund af indførelsen af en grænse på 50 dyr pr. ansøger.

Tabel 3a – Sammendrag: produktionsmængder, hvortil der er ydet støtte i 2001 og 2005, kreaturer

Produkt	Storkreaturer med støtte 2001	Storkreaturer med støtte 2005	Referenceniveauer, storkreaturer, 2005	Over-/underudnyttelse 2005, %
<i>Oksekød</i>	120 344	130 862	167 274	-22 %
<i>Fåre- og gedekød</i>	4 740	5 668	5 886	-4 %
<i>Svine- og fjerkrækød</i>	147 764	133 967	139 200	-4 %
<i>Rensdyr (dyr)</i>	185 731	155 254	229 000	-32 %
<i>Heste</i>	7 754	5 593	6 000	-7 %
<i>Mælk (t)</i>	1 848 123	1 825 664	1 759 129	4 %

For hele perioden har produktionen i alt ligget under de tilladte mængder i alle afgrødesektorer, men har i enkelte år ligget en anelse over tærsklerne (tabel 3b).

Tabel 3b – Sammendrag: områder, hvortil der er ydet støtte til agerbrugsproduktion i 2001 og 2005

Produkt	Hektar med støtte 2001	Hektar med støtte 2005	Hektarreferenceniveau 2005	Over-/underudnyttelse 2005, %
<i>Sukkerroer</i>	2 302	2 034	3 750	-46 %
<i>Siivelse</i>	4 933	4 546	6 580	-31 %
<i>Korn og andre markafgrøder</i>	304 707	315 975	557 700	-43 %
<i>Gartneriprodukter</i>	216	190	203	-6 %
<i>Frilandsgrøntsager og æbler</i>	2 080	1 774	2 095	-15 %
<i>ULA (græs, brak osv.)</i>	421 738	427 022	848 812	-50 %

3. UDVIKLING I LANDBRUGSØKONOMIEN I NORDSTØTTEREGIONER

Konklusionerne i dette kapitel er baseret på oplysninger, som de finske myndigheder har afgivet i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 143, stk. 2.

3.1. Udvikling i hovedprodukter i delregioner

De vigtigste landbrugssektorer i de nordfinske regioner er mælk, oksekød og svin. Tilsammen tegner de sig for 72 % af markedsindtægterne. Følgende kapitel beskriver udviklingen i de vigtigste produkter i de forskellige delregioner. Udviklingen i de enkelte delregioner kan ikke analyseres ud fra de tilgængelige oplysninger.

Mælk

Mælkeproduktionen i støtteområdet tegner sig for omkring 77 % af Finlands samlede mælkeproduktion. Dette forhold har i alt væsentligt været uændret i perioden. Bortset fra visse variationer i mængde mellem 2000 og 2005 er produktionsmængden faldet med ca. 1,2 %, om end der dog er forskelle mellem støttereionerne.

Tabel 4a – Mælkeproduktion (1 000 t) i delregioner, 2001–2005

Støtteområde/ kvoteperiode	2000/2001	2001/2002	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006
C1	527,5	535,5	521,0	512,1	501,1	501,4
C2	1 022,1	1 047,4	1 031,8	1 026,5	1 016,7	1 032,1
C2N	105,4	108,2	107,5	107,3	103,1	104,9
C3	172,6	177,1	178,4	174,4	168,8	170,5
C4	23,0	23,5	23,3	22,4	20,6	20,5
I alt	1 850,6	1 891,7	1 862,1	1 842,7	1 810,4	1 829,3

Bemærk: Tallene er den samlede mælkeproduktionsmængde i de nordlige områder (inkl. produktion uden nordstøtte).

Oksekød

Også for oksekøds vedkommende udgør nordstøtteregionerne omkring 77 % af Finlands produktion. På grund af større markedsefterspørgsel steg mængden i 2003 og 2004. Støtteregionernes andel af oksekødsproduktionen er steget en anelse, om end der også her er forskelle mellem delregionerne. Det bør bemærkes, at ændringerne i mælk og oksekød mere eller mindre følger hinanden, hvilket tyder på, at der er en vis sammenhæng mellem produktionerne.

Tabel 4b – Oksekødsproduktion (1 000 t) i delregioner, 2001–2005

Støtteområde/ år	2001	2002	2003	2004	2005
C1	19,8	19,9	20,2	19,6	18,2
C2	37,7	38,6	41,6	41,3	38,2
C2N	3,7	3,6	3,9	3,7	3,6
C3	5,4	5,5	6,1	5,7	5,3
C4	0,6	0,5	0,6	0,6	0,6
I alt	67,2	68,1	72,4	70,9	65,9

Svinekødsproduktion

Støtteområdet producerer 43 % af Finlands svinekød. I 2000–2005 steg svinekødsproduktionen med ca. 22 %, men dens andel af svinekødsproduktion i landet set under et er den samme.

Tabel 4c – Svineproduktion (1 000 t) i delregioner, 2001–2005

Støtteområde/år	2001	2002	2003	2004	2005
C1	47,9	50,1	53,5	55,2	57,9
C2	23,9	25,7	27,9	28,7	28,0
C2N	1,2	0,9	1,1	1,2	1,2
C3 og C4	1,1	1,0	1,0	1,0	1,0
I alt	74,1	77,7	83,5	86,1	88,1

3.2. Udvikling i arealanvendelse

I 2005 udgjorde det udnyttede landbrugsareal i nordstøtteområdet, i alt 1,185 mio. ha, hvilket er næsten 52 % af det samlede udnyttede landbrugsareal i Finland. Af landbrugsjorden i de nordlige regioner ligger 39 % i område C1, 49 % i område C2 og 12 % i de nordligste områder C2PC2N-C4.

I hele støtteområdet steg det udnyttede landbrugsareal med 4,4 % eller 50 400 ha i 2000–2005, fordi overgroede marker blev ryddet i forventning om den kommende reform af den fælles landbrugspolitik. Området er omkring 16 % mindre end det maksimale støtteområde, som fastlagt i Kommissionens beslutning 2002/404/EF.

Landbrugsjorden udnyttes fortsat, men nogle af de fjernestliggende marker i støtteområdet udelukkes nu af produktion. Der er intet ønske om at forpagte jord for enhver pris, fordi omkostningerne ved at dyrke jorden er for høje på grund af bedrifternes begrænsede størrelse og de store afstande. Den gennemsnitlige tendens for priserne på køb af mere jord har været ret moderat i den nordlige del af landet, også selvom priserne måske stiger mere end gennemsnitligt på grund af konkurrence om jord, der sættes til salg eller forpagtning i nærheden af husdyravlsbedrifter.

I 2005 blev 44 % af ULA brugt til korn, 40 % til græs, 6 % til andre afgrøder, og 10 % af jorden lå brak. Mellem 2000 og 2005 øgedes kornarealet og arealet med udtaget landbrugsjord, mens græsarealerne blev reduceret. Denne ændring skyldes især, at mange bedrifter gik bort fra animalsk produktion, mens dyrkningen af foderafgrøder og andre afgrøder, navnlig i de sydlige dele af støtteområdet, fortsatte, eller denne del af jorden blev bortforpagtet til større bedrifter.

3.3. Tendenser for struktur, produktivitet og landbrugsproduktionsmetoder

I 1990'erne gik strukturændringerne i landbrugsområderne hurtigt i de regioner, som var omfattet af nordstøtten. Tendensen fortsatte i begyndelsen af 2000'erne, hvor mindre bedrifter gik bort fra animalsk produktion og over til deltidslandbrug, hvor de dyrkede korn eller bortforpagtede deres jord til større bedrifter. Forpagtning af landbrugsjord steg som helhed i støtteområdet, og i 2005 var omkring 35 % af landbrugsjorden til de bedrifter, som fortsatte produktionen, bortforpagtet. Omkring en tredjedel af bedrifterne gik ud af produktion mellem 1995 og 2005, og bedrifternes gennemsnitlige størrelse i støtteregeioner steg fra 19 til 31 ha. I 2005 var der 39 650 bedrifter i støtteområdet. Nedgangen er gået langsomt i støtteregeionerne C2N og hurtigst i støtteregeion C3.

Tabel 5a – Antal bedrifter i forskellige delregioner og i hele landet (2001–2005)

Område/år	2001	2002	2003	2004	2005	forskel 2001–2005	%-forskel 2001–2005
C1	18 347	17 720	17 264	16 820	16 281	-2 066	-11 %
C2	20 153	19 713	19 257	18 877	18 285	-1 868	-9 %
C2N	2 073	2 223	2 152	2 103	1 999	-74	-4 %
C3	3 242	3 163	3 075	2 972	2 865	-377	-12 %
C4	734	731	710	689	666	-68	-9 %
Finland.	77 320	75 474	73 714	72 054	69 517	-7 803	-10 %

Siden 2000 er antallet af bedrifter med over 100 ha mere end fordoblet, og deres andel af det samlede areal steg fra 6 til 13,6 %.

Tabel 5b – Antal og fordeling af bedrifter i nordstøtteregeion, 1995, 2000 og 2005

Fordeling (%) og samlet antal bedrifter i nordstøtteområdet	Fordeling (%) og antal bedrifter			Fordeling (%) af jord og bedrifternes gennemsnitsstørrelse (ha pr. bedrift)		
	1995	2000	2005	1995	2000	2005
<i>under 20 ha</i>	62,1	48,6	44,2	34,9	20,6	15,5
<i>20–29 ha</i>	20,5	19,8	18	25,9	18,7	14,3
<i>30–39 ha</i>	9,6	12,8	12,3	17,0	16,9	13,8
<i>40–49 ha</i>	4,2	7,5	8,5	9,7	12,8	12,2
<i>50–99 ha</i>	3,3	10,1	14,1	10,8	25,1	30,6
<i>100–... ha</i>	0,3	1,2	2,9	1,8	6,0	13,6
<i>I alt/gns.</i>	<i>58 115</i>	<i>44 326</i>	<i>39 649</i>	<i>19,3</i>	<i>26,2</i>	<i>31,1</i>

Den gennemsnitlige størrelse af mælkeproduktionsbedrifternes bestande steg fra 12 til 20 i 1995–2005. Samtidig er andelen af mælk produceret i bedrifter med over 50 køer steget fra 0,3 % til 8,5 %.

På andre kvægbedrifter er det gennemsnitlige antal dyr steget tilsvarende fra 20 til 50. Næsten en tredjedel af de øvrige kvægbedrifter har over 50 dyr pr. bedrift, mens deres andel i 1995 var under en tiendedel.

Tabel 5c – Antal og fordeling af mælkeproduktions- og kvægbedrifter i nordstøtteområdet i 1995, 2000 og 2005

Nordstøtteområder	Fordeling (%) og antal bedrifter			Fordeling (%) samt samlet og gennemsnitligt antal dyr		
	1995	2000	2005	1995	2000	2005
<i>Mælkeproduktionsbedrifter</i>						
<i>under 10 køer/bedrift</i>	35	21,3	15,9	19,1	8,7	5,5
<i>10-19 køer/bedrift</i>	54,9	50,2	44,6	61,4	44,3	33,1
<i>20-29 køer/bedrift</i>	9,2	21,6	24,8	16,8	31	30,2
<i>30-49 køer/bedrift</i>	0,9	6,2	12,1	2,4	13,5	22,7
<i>50+ køer/bedrift</i>	0,1	0,6	2,5	0,3	2,5	8,5
<i>Antal bedrifter</i>	23 442	16 422	12 335	288 456	267 654	240 645
<i>Gns. antal dyr/bedrift</i>				12,3	16,3	19,5
<i>Andre kvægbedrifter</i>						
<i>under 10 dyr/bedrift</i>	36,8	24,8	22,1	8,9	3,4	2,2
<i>10-19 dyr/bedrift</i>	27,3	19,6	18	18,9	8	5,1
<i>20-29 dyr/bedrift</i>	13,7	13,5	11,8	16,2	9,3	5,8
<i>30-49 dyr/bedrift</i>	13,3	17,5	16,9	25	19,3	13,2
<i>50+ dyr/bedrift</i>	8,8	24,6	31,3	31	60	73,8
<i>Antal bedrifter</i>	5 436	3 069	2 760	110 353	108 805	137 438
<i>Gns. antal dyr/bedrift</i>				20,3	35,5	49,8

I 2000–2005 faldt andelen af bedrifter, der ejes af landbrugere på under 40 år fra 28 til 24 %, men den gennemsnitlige størrelse af bedrifter, som ejes af unge landbrugere, var større og er steget mere end for ældre landbrugere.

Bedrifter i støtteområdet investerede (målt som bruttoinvesteringsudgifter) mest i køb af mere jord (97,7 mio. EUR), efterfulgt af stalde til malkekvæg (75,8 mio. EUR), etablering af bedrifter (57,0 mio. EUR) og oksekødsproduktionsenheder (27,5 mio. EUR).

Selvom der stadig findes traditionel landbrugsproduktion i regionen, har bedrifternes øgede størrelse betydet, at der er indført nye produktionsteknologier og -metoder, som er mere velegnede til større brug, hvilket vil reducere omkostningerne på langt sigt.

3.4. Udvikling i landbrugets indtægter og rentabilitet

På grund af den negative udvikling i forholdet mellem markedsforrentning og produktionsomkostninger er landbruget i Finlands nordstøtteregioner stærkt afhængigt af indkomststøtte. Forholdet mellem nordstøtte og landbrugets nettoværditilvækst svingede mellem 0,4 og 0,5 for perioden 2000–2006.

Den årlige vækst i landbrugets nettoværditilvækst pr. årsarbejdsenhed lå i gennemsnit på 1,8 % i 2000–2004. I samme periode steg indkomsten fra bedriften pr. familiearbejdsenhed med 1,3 % årligt.

I 2000–2004 var der store forskelle mellem familiens indkomst fra bedriften i de forskellige dele af den nordlige region. I C2 var den gennemsnitlige årlige indkomststigning klart mindre end i de andre områder. En af årsagerne til denne udvikling i C2-området var det stigende antal små kornproducerende bedrifter med lavt udbytte og høje omkostninger, hvor landbrugerne har opgivet animalsk produktion.

Væksten i indkomsten fra bedriften pr. familiearbejdsenhed skyldes især den strukturelle udvikling i landbruget og den øgede produktionseffektivitet. Produktionsudvidelser og effektivitetsforbedringer har været et blandt flere midler til at bevare familiebedrifternes indkomst. Den temmelig høje investeringsstøtte har også tilskyndet til produktionsudvidelser og effektivitetsforbedringer.

Bedriftsstørrelsesforøgelser og produktionsudvidelser sker oftere i mælkesektoren end i oksekødssektoren. Udviklingen i producentpriserne for oksekød har været for nedadgående, og de øgede omkostninger har reduceret indtægterne og rentabiliteten, især mod slutningen af den pågældende periode.

På svinebedrifter og kornproducerende bedrifter er stordriftsbesparelserne derimod mere klart afspejlet i indkomst- og rentabilitetsindikatorerne, men også på disse bedrifter har den gennemsnitlige indkomst- og rentabilitetsudvikling været for nedadgående hen mod periodens slutning.

3.5. Udvikling i den samfundsøkonomiske indvirkning

Landbrugs- og fødevarerektorens betydning for økonomien i støtteområderne har været dalende siden 1995. I 2003 var der ansat 61 150 personer i landbruget og 13 900 i fødevarerindustrien i det nordlige Finland. Mellem 1995 og 2003 faldt antallet af beskæftigede i landbruget med over 25 %, mens antallet af personer beskæftiget i fødevarerindustrien var nogenlunde stabilt.

I den finske nordstøtteregion og især i dens fjernestliggende egne udgør landbrugerne imidlertid en betydelig andel af befolkningen. Nordstøtten er et led i de foranstaltninger, der er truffet for at holde på befolkningen i de nordlige og østlige regioner. Den langsigtede

nordstøtte har ydet et betydeligt bidrag til at styre nedlægningen af landbrug og afvandringen fra landdistrikterne og dermed mindsket de negative følger heraf.

3.6. Miljøets tilstand

Et af formålene med nordstøtteordningen er at fremme gennemførelsen af miljøbeskyttelses- og –bevaringsforanstaltninger, og støtten er derfor betinget af forhold såsom udnyttelse af landbrugsjord (god landbrugspraksis) og antal dyr (maksimal belægningsgrad). Mange forskellige operationelle programmer påvirker miljøet, og det er derfor vanskeligt at adskille det enkelte programs indvirkning fra de andres. Miljøvenlige landbrugsforanstaltninger under politikken for udvikling af landdistrikter dækker over 95 % af bedrifterne i regionen og en næsten lige så stor del af landbrugsjorden.

Kvælstof- og fosforindikatorerne i de områder, der er omfattet af nordstøtteordningen, viser, at der er sket en vis miljøforbedring. Blandt foranstaltninger, der har en positiv miljøindvirkning, skal nævnes forøgelse af gødningslagerkapaciteten og reduktion af forbruget af kunstgødning. Mængden af gødning fra kvægavl er faldet i takt med nedgangen i antal dyr.

3.7. Indvirkning på fødekæden

Engros- og detailhandelen med samt forarbejdningen og salget af produkter, der er omfattet af nordstøtteordningen, har været forholdsvis stabile størrelser i perioden. I fødevarerindustrien er antallet af mejerier og slagterier, som opkøber råvarer fra landbruget, faldet i vurderingsperioden i støtteområdet.

De nordligste områder kan være ret problematiske for forarbejdningsvirksomheder, der opererer på nationalt plan: råvaremængderne fra området er begrænsede sammenlignet med disse virksomheders samlede forbrug, transportomkostningerne er store, og markederne ligger langt væk.

4. KONKLUSIONER

Denne rapport gør status over tildelte tilladelser og opnåede resultater. Den er baseret på data, som de finske myndigheder har fremsendt i overensstemmelse med artikel 143, stk. 2, i tiltrædelsestraktaten, og skal forelægges Rådet. De væsentligste konklusioner er følgende:

- 1) De fleste af de sektorer, der modtager nordstøtte, overskred ikke de tilladte produktionsmængder for produktion, hvortil der er ydet støtte, eller de samlede støttegrænser i vurderingsperioden. For svine- og fjerkrækød samt for mælk og korn blev produktionsniveauet dog undertiden overskredet. Støttebeløbet og de støtteberettigede enheder er blevet reduceret tilsvarende.
- 2) Kontrollen udføres af medlemsstaten, og ifølge de nationale myndigheder blev der ikke konstateret uregelmæssigheder. De påkrævede rapporter er fremsendt til Kommissionen som fastlagt i tiltrædelsestraktaten.
- 3) Formålet med nordstøtteordningen er at sikre, at landbruget bevares i regionen. Det er vanskeligt at kontrollere, om nordstøtten har opfyldt dette mål, da også andre støtteordninger er rettet mod landbruget i denne region. Hverken selve ordningen, udbetalingerne og de enkelte beløb eller udpegningen af delregioner har været

genstand for kontrol siden ordningens indførelse. Kommissionen har derfor bestilt en undersøgelse for at få et mere nuanceret billede af ordningen, dens effektivitet, målrettethed og relevans i perioden 1995–2005. Undersøgelsen skal også tage udgangspunkt i reformerne af den fælles landbrugspolitik. Dens resultater vil foreligge til efteråret 2007 og vil kunne bruges til at udvikle nordstøtteordningen.

På grundlag af oplysninger fra de finske myndigheder finder Kommissionen, at disse generelt har anvendt Kommissionens beslutning 95/195/EF og 2002/404/EF vedrørende støtte til de nordlige regioner korrekt.